

SENTÈNCIA 2001-03 DE 9 DE FEBRER DE 2001

**URBANISME. Competència dels Quarts per refusar l'autorització de construir.
La norma urbanística aplicable és la que està vigent al moment
de la presentació de l'autorització.**

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Sra. E.P.C. va interposar recurs contra la desestimació tàcita del Govern en relació amb el recurs d'alçada presentat en data 16 de novembre de 1999, en el qual sol·licitava l'aprovació d'un projecte d'ampliació de vivenda a la parròquia d'Ordino presentat el 7 d'octubre de 1999 i que li havia estat denegat en data 21 d'octubre de 1999 pel Quart de Llorts.

2.- En la sentència de 20 de setembre de 2000, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda per la Sra. E.P.C. i ha declarat que la decisió del Quart de Llorts es ajustada a dret.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 27 d'octubre de 2000, la Sra. E.P.C. manifesta principalment:

- que la decisió del Quart de Llorts es nul·la de ple dret ja que des de l'entrada en vigor de la Constitució, els Quarts no disposen de la competència per acordar o refusar les autoritzacions de construir.

- respecte a la distancia mínima de 5 metres de l'eix del vial és impossible tenint en compte la configuració del terreny i l'administració no ha pres les mesures d'adaptació necessàries de la normativa urbanística.

4.- En la seva contesta de data 16 de novembre de 2000, el Quart de Llorts manifesta principalment:

- que el Quart té competència per autoritzar l'execució d'obres,

- que sobre el fons, el projecte d'obres sotmès a aprovació no s'ajusta a la normativa vigent i convé d'aplicar la normativa vigent en el moment de sol·licitar l'autorització.

- que el plànol protocol·litzat amb l'escriptura de compra, tractant-se d'un document que lliga només les parts contractants, no pot resultar de cap manera rellevant ni tenir cap influència en la solució de la qüestió objecte d'aquesta causa.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Són dues les qüestions essencials que es plantegen en aquest assumpte: la competència del Quart de Llorts per refusar l'autorització de construir, i l'adequació entre el projecte d'obres presentat i la normativa vigent

Tercer.- Sobre la competència del Quart de Llorts:

L'article 84 de la Constitució disposa: "Les Lleis tindran en compte els usos i costums per determinar la competència dels Quarts i dels Veïnats així com les seves relacions amb els Comuns".

Aquest text s'ha de combinar, principalment, amb la Llei qualificada de delimitació de competències dels Comuns, que atribueixen competència als Comuns, principalment per la "definició de la política urbanística de la Parròquia" (article 4 paràgraf 6 de la Llei).

En aquest cas, la qüestió és saber si el Quart té competència per prendre una mesura d'aplicació d'una norma determinada pel Comú d'Ordino.

L'article 84 de la Constitució, ja citat, precisa que les "Lleis tindran en compte els usos i costums per determinar la competència dels Quarts". Ara bé, en aquest cas, resulta de la instrucció que en la parròquia d'Ordino les autoritzacions de construcció són adreçades tradicionalment al Quart des d'almenys l'any 1967, com ho certifica el Comú d'Ordino (veure foli 128). La delimitació de competències del Quart s'ha de fer segons els principis següents: el Comú solament té competència per definir la norma urbanística (igual que només té competència per reglamentar les taxes, com va jutjar aquesta Sala en la sentència 00-21 de 20 de juny de 2000); en contra, el Quart pot prendre mesures d'execució, a condició que aquesta pràctica es trobi establerta per l'ús, com succeeix en aquest cas.

Cal concloure que el Quart tenia competència per refusar l'autorització de construir.

Quart.- Sobre el fons.

La norma urbanística aplicable és la que està vigent al moment de la presentació de l'autorització (veure Sentència del Tribunal administratiu i fiscal de data 30 de març de 1993, punt sisè).

En aquest cas, no es pot discutir que el projecte d'obres no respecta la norma d'urbanisme en vigor al moment de l'autorització. D'altra banda la demandant ho reconeix en el seu escrit d'apel·lació (pàgina 8): "es cert que, tal com s'exposa en aquell

repetit informe, la petita ampliació de vivenda que la Sra. E.P.C. vol efectuar, no es troba a 5 metres de l'eix actual del vial d'accés a la urbanització”.

D'altra banda, els plànols adjuntats a l'escriptura pública de compra-venda tenen el caràcter d'actes privats i no poden per tant oposar-se a l'administració.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la Sra. E.P.C.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la decisió de refús del Quart de Llores emesa el 21 d'octubre de 1999 es ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer: No efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.